

[Handelsministeren.]

aaret 1923 Forhandlinger bl. a. mellem Forsikringsraadet, de private danske Livsforsikringselskaber og Statsanstalten for Livsforsikring, og allerede paa dette Tidspunkt fremkom der fra de private Selskaber, der forventedes at kunne bringes til at yde pekuniær Bistand til en Hjelpeaktion, Hensetting i Retning af, at Gotha-Bankens herværende Bestand, for saa vidt den skulde overgaa til et andet Selskab, ikke blev overdraget til noget enkelt af de i den paatænkte Garanti- og Hjelpekasse eventuelt deltagende Selskaber, men til saadanne Selskaber i Fællesskab gennem nævnte Kasse. Forsikringsraadet stillede sig forstaaende hertil, dog kun paa Betingelse af, at Kassen vilde og kunde give et for de forsikrede i Gotha-Banken bedre Tilbud end noget andet Selskab.

Hjelpeaktionen førte — med Bistand fra de vedkommende Ministerier — til Lov Nr. 188 af 2. Juli 1924 om „Adgang for danske Livsforsikringselskaber til at bidrage til Udredelse af Forsikringssummen til forsikrede i tyske Livsforsikringselskaber“ og den tilsvarende Lov Nr. 187 af samme Dato om samme Adgang for Statsanstalten for Livsforsikring til at deltage i den Hjelpekasse, som begge Love forudsætter oprettet under Navnet: „De danske Livsforsikringselskabers Garanti- og Hjelpekasse“.

Denne Kasse var ogsaa som ventet blevet oprettet, nemlig den 27. Maj 1924, faa Dage før Forslagene til nævnte Love fremsattes i Folketinget. I Stiftelsesprotokollen findes præciseret:

„at . . . . . de private Selskaber dog opstiller som bestemte Forudsætninger for deres Medvirkning: at intet af de i Hjelpekassen deltagende Selskaber overtager dansk Portefeuille fra noget tysk Selskab, og at saadan Portefeuille hverken helt eller delvist overdrages til noget udenfor Hjelpekassen staaende Selskab, medmindre det sker paa Vilkaar, som er gunstigere for de forsikrede end de Vilkaar, Hjelpekassen vil tilbyde.“

Af denne Protokoltilførsel var Afskrift tilstillet Folketingsudvalget, og der blev af Socialministeren til Udvalget afgivet en Erklæring, ifølge hvilken der sikres de forsikrede i alle vedkommende Selskaber, at Regelen i Livsforsikringslovens § 30 skal gælde ogsaa for dem, nemlig: at de skal spørges angaaende Forsikringernes Overdragelse til andet Selskab, og at hvis over $\frac{1}{5}$ af samtlige Forsikringstagere positivt nægter Samtykke, kan det Forslag til Overdragelse, som Forsikringsraadet i Overens-

stemmelse med den det paalagte Pligt har rundsendt og bekendtgjort, jfr. § 30, I. og II. Stk., ikke anses gennemført.

I Lovforslaget, som det var forelagt, tilføjedes tillige paa vedkommende Rigsdagsudvalgs Foranledning en Paragraf — § 6 — saalydende:

„De Begunstigelser, som Staten ifølge denne Lov yder Garanti- og Hjelpekassen, skal ogsaa ydes tilladte danske Livsforsikringselskaber (herunder Statsanstalten for Livsforsikring) eller Grupper af saadanne Selskaber for de Forsikrings Vedkommende, som Selskaberne maatte overtage fra tyske Selskaber.“

Til Lovforslaget var knyttet en „Vedtægt“, der senere er traadt i Kraft, og hvorefter Garanti- og Hjelpekassen har to Afdelinger, hvis Opgaver angives at være:

for *Afdeling A*: at bistaa danske Statsborgere, som gennem herværende Agentur har tegnet Forsikring i danske Kroner hos et eller flere tyske Livsforsikringselskaber — med Undtagelse af Selskaberne: . . . . . Gothaer-Lebensversicherungs-Bank a. G. i Gotha . . . . . og for hvem Tabet af deres Forsikring maa anses for betydeligt i Forhold til deres Indtægts- og Formueomstændigheder,

og *Afdeling B*: . . . . . at overtage saadanne andre tyske Livsforsikringselskabers gennem herværende Agenter tegnede Portefeuiller, som Hjelpekassens Bestyrelse maatte finde egnet til Overtagelse, og hvis Overtagelse Socialministeriet maa te billige, samt efter Bestyrelsens nærmere Bestemmelse bistaa danske Statsborgere, som gennem herværende Agentur inden 1. Juli 1914 har tegnet Livsforsikringer i tyske Livsforsikringselskaber i tyske Mark med Gennemførelsen af Forsikringskrav i Henhold til deres Forsikringsdokumenter.

Den 16. August 1924 har Socialministeriet meddelt Kassen Tilladelse til at drive Livsforsikringsvirksomhed her i Landet; Tilladelsen er givet i Henhold til Lov af 2. Juli 1924 og omfatter de Dispensationer fra Livsforsikringsloven, som er nødvendiggjort af Forholdenes særlige Natur, og samtidig har Socialministeriet i Overensstemmelse med Forudsætningen i Lovens § 2 meddelt Tilladelse til Forsikringsraadets Formand til at indtræde som ulønnet Medlem i Selskabets Bestyrelse, der i det hele er ulønnet og foruden af ham, der er valgt til Formand, bestaar af en Repræsentant for hvert af de deltagende Selskaber. For Kassens Forpligtelser hæfter Statsanstalten, „Hafnia“, „Danmark“, „Nordisk Livsforsikring“, „Dansk Folkeforsikringsanstalt“,